

kuponu. Ustanovení toto platí tedy také pro ten případ, bylo-li navrženo pouze umoření samé listiny a nikoliv také kuponu, neboť cit. nař. v tomto směru nijak nerozeznává.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel může mít na mysli jediné rozpor rozhodnutí se zákonem (§ 16 pat. o nesp. říz.). Dovolacímu soudu stačilo k zamítnutí rekursu, že ztracená listina opatřena byla aspoň při vydání podílovými listy (kupony), a nezáleží na tom, že listy ty byly v čase ztráty odděleny od pláště, neboť tím nebyl zrušen právní vztah mezi nimi a pláštěm, jež má na mysli § 8 nař., mluvě o listinách, k nimž připojeny jsou (v tomto případě byly připojeny) listy podílové. Tomu nasvědčuje i ustanovení § 16 nařízení, zejména odstavec druhý, obsahující předpis ohledně obnovovacího listu (talonu), jež navrhovateli zůstal i s kupony, dále vysvětlení min. sprav. věstn. z r. 1915 str. 317, v němž poukazuje se na shodné předpisy zákona ze dne 2. července 1868, č. 88 ř. zák. Vzhledem k tomu nesejde ani na výkonu hlasovacího práva ani na zvýšené činnosti soudu spojené s umořením podílových listů, nýbrž rozhoduje tu jediné zájem případného bezelstného nabyvatele nebo držitele listů těch.

Čís. 6443.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n.).

»Přestavba« podle Šu 31 (1) čís. 1 zák. nekryje se veskrze s pojmem přestavby podle stavebních řádů, nýbrž jest v první řadě rozhodno, zdali a pokud byly stavebním úkonem získány obyvatelné místnosti, které by ulevovaly bytové tísní.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1926, Rv II 660/26.)

Pronajímatel dal nájemníkům soudní výpověď z přízemního bytu svého domu ve V. na Moravě, v němž po požáru v roce 1917 bylo pořízeno nové schodiště z přízemí do patra a z patra na půdu, při schodišti v prvním patře byl zřízen nový pokoj a na dvoře byly postaveny záchody. Procesní soud první stolice ponechal výpověď v platnosti, odvolací soud výpověď zrušil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolání, uplatňujíc toliko důvod Šu 503 čís. 4 c. ř. s., napadá názor odvolacího soudu, že mezi přestavbou a vypovídaným bytem musí býti souvislost, a praví, že, i kdyby tento názor byl správným, v tomto případě souvislost tu jest. Ani v tom, ani v onom směru není dovolání v právu. Odvolací soud zjistil, že v domě, o nějž jde, bylo po požáru

v roce 1917 pořízeno nové schodiště z přízemí do patra a z patra na půdu, že v prvním patře byl zřízen nový pokoj a na dvoře byly postaveny záchody, že však v přízevní, kde jest vypovězený byt, zůstalo vše při starém, jak bylo před požárem, a že tam nic změněno nebylo. Již z tohoto zjištění, které nutno položit za základ právnímu posouzení věci, jde na jevo, že předpis Šu 31 (1) čís. 1 zák. o ochraně nájemníků ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n. (dovolání mluví mylně o zákonu o stavebním ruchu) v tomto případě místa nemá ani podle doslovu, ani podle úmyslu zákona. Zákon praví, že se jeho ochrana nevztahuje »na přestavby«, tedy právě na to, co bylo přestavěno. Nebylo-li však v přízemí, kde jest sporný byt, nic přestavěno, pak tu zmíněný předpis již podle znění zákona nedopadá. Nejvyšší soud vyslovil již opětovně (srv. na př. rozhodnutí čís. 4656 sb. n. s.), že přestavba podle Šu 31 (1) čís. 1 zák. o ochr. náj. nekryje se veskrze s pojmem přestavby podle stavebních řádů, nýbrž, že jest v první řadě rozhodno, zdali a pokud byly získány stavebním úkonem obyvatelné místnosti, které by ulevovaly bytové tísní. K tomu dlužno dodati, že i takové nově zřízené nebo z neobytných na obytné upravené místnosti jsou vyloučeny z ochrany nájemníků jen tehdy, byly-li zřízeny neb upraveny teprve po prvním květnu 1924, čehož v tomto případě není, ana domnělá přestavba byla provedena již roku 1917—1918. Kdyby se v tomto případě vycházelo z pojmu přestavby podle stavebního řádu, pak tu vůbec v oněch změnách, které vlastníci domu skutečně předsevzali, nešlo o přestavbu, neboť § 29 třetí odstavec stav. ř. pro Moravu ze dne 16. června 1894, čís. 64 z. zák. pokládá za přestavbu jen přetvoření budovy nebo jednotlivých pater, kdežto podle Šu 29 odstavec čtvrtý b) cit. zák. pokládají se proražení oken a dveří, přetvoření střechy, zřízení nebo přeměna schodiště, přeměna bytů v neobytné místnosti nebo naopak a pod., toliko za podstatné opravy nebo změny. Protože však ani v tomto směru nebylo nic změněno na vypovězeném bytu, nelze tu o vyloučení ochrany nájemníků podle Šu 31 (1) čís. 1 zák. o ochr. náj. mluvit, nehledíc ani k tomu, že podle oznámení městské rady byly provedeny změny a úpravy bez vědomí a svolení stavebního úřadu, kdežto zákon žádá »úřední povolení«. I kdyby byla bývala zřízena nová střecha na domě a kdyby žalovaní používali nově zřízené půdy i nově zřízených záchodů — jak dovolání tvrdí — šlo by jen o používání nového příslušenství, ale nebylo by tím odůvodněno vyloučení vypovězeného bytu z ochrany nájemníků, který změnami dotknut nebyl.

Čís. 6444.

Posloupnost do statků střední velikosti (zemský zákon pro Čechy ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák.).

Otázku, zda jde o usedlost střední velikosti, dlužno řešiti podle skutečného stavu usedlosti v den zůstavitelova úmrtí, nikoliv podle čistého výnosu, zjevného z katastrálních operátů, se skutečností však se neshodujícího.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1926, R I 902/26.)